

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

PELAI, 34, 1.º, 2.º : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa consisteix en el bon gust en els genres, en el tall perfectonat i en la confecció acurada

Academia de Tall i Confecció

Directora

Dolors Colomer de Lleget

Professora titular amb nota brillant en l'Escola Provincial de Tall de Barcelona

TALLER de MODISTERIA

en color i blanc

a càrrec de la mateixa Directora

Classes a hores convingudes

Dematí, tarde i vespre

San Roc, 10, 1.º : Granollers

Café i Restaurant

de la

Estació de M. Z. A.

a càrrec de

Manuel Argemí

Se serveixen coverts des de 2 50 pessetes
Vins i licors de totes classes

Servei a domicili : Preus convencionals

Serviment esmerat a l'arribada dels trens

VENDA DE GEL

en tot temps de l'any

COMENTARI POLÍTIC

L'últim alçament

Es molt difícil, en aquests moments de desconcert nacional, voler afegir un comentari a les vagues notícies polítiques que s'escampen des de Madrid.

La suspensió de les conferències telegràfiques i telefòniques que hem sofert aquests dies, ens ha deixat aïllats momentàniament per a tornar-nos a la llum les declaracions de en García Prieto — un ex home — fetes el divendres passat, al parlar-nos d'un moviment revolucionari militar.

Tot el divendres circularen notícies alarmants de successos ocorreguts a Madrid i a Barcelona. Se deia que, al crit de «¡morí en Llapissera!» s'havia revoltat el poble barceloní i's bregava pels carrers de la ciutat comtal.

Encare no sé de cert la veritat que hi hagi en tot això. Jo m'ho vareig creure, perquè, encare que no sé quan, indefectiblement això ha de tornar, més augmentat i amb més rabia que per l'agost passat.

A Espanya, on la classe treballadora se confón amb la necessitada i disposa d'una perfecta organització sindicalista, plena de coratge i fe; on les classes baixes de l'exèrcit s'organitzen així mateix exigint millores; on les necessitats pugen en relació inversa al treball; en nostre país, governat per un ministeri interí en l'hora suprema de la convulsió popular, què té d'estrany que l'esperit de rebel·lió hagi entrat en els cors i'l poble senti impaciència per a acabar amb tot lo corcat, amb tot lo que de soca queda?... Què té de sorprendent que aquest esperit revolucionari esclati prematurament en un lloc o en dos, si tots els focs llencen guspires i tots els cors glateixen d'esperança?...

El moviment d'are — ens afegeix en García Prieto — és únicament militar; el govern n'ha tingut esment i l'ha fet fracassar. Posem-nos tranquils i respirem. No ha sigut res — diu ell. —

Jo no sé quins comentaris se faràn per les altures; no sé què's deuen creure'ls famosos personatges; però estic segur d'una cosa; crec que'l proper moviment — perquè's veu venir — anirà contra les testes altes, contra'ls causants directes — per la seva dessídia i incapacitat — dels mals d'Espanya; contra'ls organitzadors de festes i caceríes que passen el temps divertint-se sens preocupar-se dels mals nacionals, ella que'n són els causants i els responsables.

El poble, que ja ha après a patir gana, també en la negror de les presons i en els recons de les ergastules, ha passat l'aprenentatge amarg i dolorós de l'experiència i ja sab are fer patents els seus odís i rencors.

Sembla — continuant el comentari polític — que s'ha volgut disoldre a les Junes de classes de tropa que's formaven i s'ha expulsat de l'exèrcit als sargents que més s'han distingit en llur organització. Es clar! *Las mejoras de la clase* no més poden demanar-les els més alts. Aquests, quan s'organitzen, no ataquen a la disciplina; els altres, els petits, sí. Què dirà el flamant ministre de la Guerra, l'adulador de les altres Junes de Defensa?

No sé perquè, però'm sembla que aquest comentari per a RENOVACIÓ serà l'últim que sortirà en nostre setmanari, dins de les garanties interines que'ns dona la Constitució.

Amb motiu d'aquest últim alçament vindrà la censura — ja l'enyoem —; tornarà'l règim del silenci; se donarà una volta més a la cadena, i en la foscor dels soterranis, en les converses secretes i en les fulles clandestines se dirà'l què's vulgui fer callar. Al fi i al cap són els medis que empleaven alguns dels que are ens desgovernen, abans d'ésser a dalt de tot!

Jo recomanaria a un famós personatge que tots coneixem, que vingués a viure a Màlaga.

Es una bona estació d'hivern, *amb vistes al mar...* i en dugues passes s'és al Marroc, el seu país de naixença i districte electoral.

ESTEVE SARROCA

Màlaga, 5 gener 1918.

L'Ajuntament acordà unir, al prec d'amnistia per als empresonats per causes polítiques i socials, la demanda d'indult per a en Pagés

Mes, l'Ajuntament ha fet constar que no's perdonen en ell delictes polítics o socials no comesos, sino al criminal que, junt amb els seus, posà a prova els seus instints de traïdoria i de mala ànima en el miting de «L'Unió Lliberal», tràgicament pertorbat la nit del 13 de Juliol de 1912

SECCIÓ OBRERA

Para los que trabajan y sufren

El trabajo es condición de vida, indispensable a todo ser biológico. La actividad mínima, lo mismo en el vegetal que absorbe y se defiende, como en el animal que traga y pelea, es *comer y luchar*.

El hombre es también ser vivo y además inteligente; mas, como consecuencia de esta cualidad que no poseen los demás seres vivos, vemos que su actividad vital no se concreta a *comer y luchar*, sino que adoptando otras formas, se denomina *trabajar y competir*; buscar lo necesario para vivir mejor, de conformidad con las necesidades económicas de la vida moderna.

Todo malestar social, todo disgusto colectivo, es consecuencia de un problema económico de difícil solución.

Y esta afirmación, en términos generales, nos la confirma el movimiento social, motivado por el malestar económico que se nota, desde ha mucho tiempo, entre nuestra humilde y resignada clase trabajadora.

Nos hallamos en un momento de la vida en que se hace poco menos que imposible atender a las más perentorias necesidades. Y en presencia de la realidad; viendo que, con lo que ganan, no tienen para cubrir los menores gastos, los trabajadores de nuestra villa, han pensado oponer a la pasividad de los burgueses, la fuerza organizadora que representa la Federación del Arte Fabril, Textil y sus similares.

La idea de la Asociación obrera, con el intento de mejorarse moral y materialmente, es algo deseado por todas las personas de sentimientos nobles y por cuantos encierran en su corazón un átomo siquiera de amor a sus semejantes.

Pero ya que la Federación va a ser un hecho; ahora que todo el mundo espera que la Asociación resuelva una serie de problemas, hasta ahora insolubles en Granollers, me permito hacer algunas observaciones sobre el particular.

OBREROS: Todos vosotros habéis pensado en la Federación como único medio de aliviar vuestra situación precaria; como en la panacea que ha de solucionar todos vuestros males y sufrimientos.